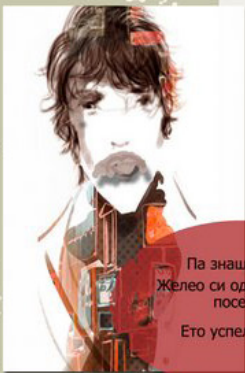

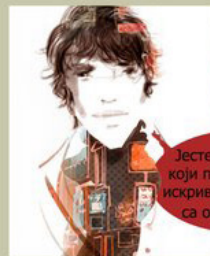

Putovanje

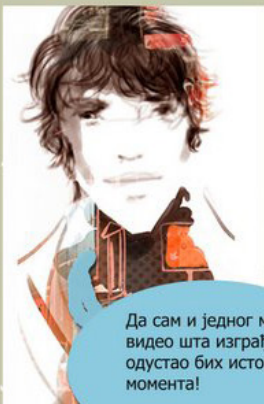
Па знаш и ти!
Желео си одувек да будеш посебан!
Ето успело ти је!

Јесте сад сам лудак
који прича са својим
искривљеним одразом,
са овом наказом!

Зашко је толико
јешко прихватио
да си све ово ти!
Па већ
деценијама
радиш на нама!

Да сам и једног момента
видео шта изграђујем,
одустао бих истог
момента!

Зашто?Шта мени фали?!
Док не прихватиш да
смо једно никада нећеш проћи!
Остаћеш заувек заробљен у
овом међупростору стварног
и могућег.

Добро, признајем!
Али ћу те бар добро
запамтити да се више
никада такав не
поновиш!

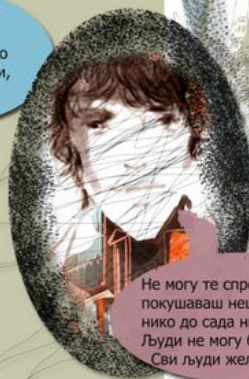

Брине ме сад нешто друго!Чак и
да успем да ли ће вредети?
Време!Можда и није проблем играти се
с њим? Трговати,изгубити га,
па га опет вратити!

Не! Ти си ипак само
мој одраз!
Коко сам те изградио
тако ћу те и срушити,
уништити!

Знам опет ћеш рећи да сам
проблем ја! Али без мене
ништа не би успео!
Не би постојао!

Не могу те спречити,али
покушаваш нешто што
нико до сада није успео!
Људи не могу без своје сујете!
Сви људи желе славу!

Опет је све исто!

Ниси отишао!

Шта ће бити са твојим експериментом?!

Хм...толико тога...
Али не би требала да
размишљаш толико о томе.

Веће су шансе да успе
ако останем...

Шта би урадио да заиста можеш
време да вратиш уназад?

Свеједно је...
Опет бих то био ја.
Можда бих седео на
истом овом месту,
исти овакав.

Зашто?

